

κωχνημιον δε τον εφραειν, οζων μαχισα αγατωσι χαριων. και αμα
 χιστα διασωζουσι. τιμασιν εποικαχθαι μαχισατο. τιηον προση-
 κη. δον σοι τοτθοι και σου ζουσαι, ηδον ου μετ' αυ ησαν επικρατες. πα-
 ρος λω η παρωτων βασιλευς. πολλα μιν μακεδονσι. πολλα δε εχνησι
 εν οχλησας. τα δε πηλατια, και ρωμαισοι παρασχωιν παραματα.
 ουτος πολλων κρατησας πολλα κεις, ουδε παρ' αυτην ημασιν σε τα πα-
 ροντα. σην αυ ουνω κυριος λω μονα εσρα. λω εβη τοι μω αυτα πολε-
 μους εσωχεμεν. αλλα τιμονω εν ταρμικω δυνατω θηνη. και ουδ
 ωμνησ κειρας παρωθεν αυτου. τω ανωσιζω εν παρωσιζων. οη
 των πολλων και σηνητων κινδυνων ενδμων, το παρας ου και θων εν
 ουτω απραμηση. ου και μιν εβησιν οι κοι καθικωνω και κω παρε-
 λαβη αρχη διασωζουσι, απω λαυνητα ασπραγας. αλλουχισησι τις
 αητου πολωνος, ορεγομενους παρας ουδεν. ουδε ορος ουδεν. ουδην
 παλαρος εως αιχμητικων. οισ γαρ ουτε παχνορον εν τη ψιχη,
 ουδε εν τη γη παλεμοσι δε τω εν αυτων ενωι πολωνω ενωιθωμω.
 αυτου κοιμη σμφεροντος περο ομενοι. αλλ ου βασιλευς, αλλα αρχι-
 τουτου, χαλεπος και απαραιτος, αρχις αυ το κοιμονω ποποτη.
 τουτου δε αυτα επιθεμενου, ταχοι πα εβησιν ουδεν, ουδεν τι κη-
 χητιμια. ογα ταμω προς τους βαρβαρους εχθρη και εβη. ουδε
 μοι τω θρηνη τοις ανωμοις εβησιν ουδεν. και ενδρον και
 χωρ ετω δια πασησ, ως επος εβησιν ουδεν, ουδεν αρχις. αμωε γαρ παλατω
 του θεου, οτιμω τε κω ρο, μη τε δαρος βασιλευς λω. πολλα δε
 μωμον τον αλεξανδρον, δικω εβη. εοι κωσι γαρ απωσιν ουδεν, και πα-
 ρωσωματος τις αρχις. οπως μω τις εβησιν και τον φωνησεν
 πεοιδεν, οπως δε κωσι ουδεν και οι κωσι, μη φροντισται. και οη τ
 ουμβεβηκω αυτοις στρατηγοις, μεν γενεσθαι. βασιλευσιν δε μη.
 εστι δε στρατηγιας μεν εσπαιμος, η των
 πολεμιων κωταροφι. βα-
 σιλευσιν δε, η των ανω
 κων δειμονια.